

RECENZE | ZPRÁVY**Vladimír Goněc sedmdesátiletý****MARTIN HROMEK**

Před nedávnem oslavil významné životní jubileum jeden z nejvýraznějších českých odborníků na dějiny 20. století doc. PhDr. Vladimír Goněc, DrSc. Svou profesní dráhu zahájil v roce 1972 jako asistent na Historickém ústavu Filozofické fakulty Univerzity Jana Evangelisty Purkyně, dnešní Masarykovy univerzity, kde předtím vystudoval historii a filosofii. Brnu zůstává věrný po celý život. Právě zde působil jako odborný asistent, od roku 1992 docent obecných dějin.

Vladimír Goněc však není jen český, ale vpravdě československý historik. Na Slovenské akademii věd získal titul DrSc. a v roce 2012 se stal vedoucím vědeckým pracovníkem tamějšího Ústavu politických věd. Když jsem začal během svých doktorských studií jezdit do Hradce Králové na slavnou česko-slovenskou konferenci mladých historiků, pravidelně nás doprovázel i náš oblíbený školitel docent Goněc. Nikoliv však proto, aby na nás dohlížel. Míval zde totiž milou povinnost pronést před účastníky konferenčního jednání zdravici za Česko-slovenskou komisi historiků jakožto neúnavný propagátor spolupráce české a slovenské historiografie.

K zájmu o slovenskou historiografii také vždy vedl své studenty na Historickém ústavu. Ovšem nejen o ni. V seminářích docenta Goňce bylo standardní, že jsme jako studenti nepracovali jen s materiály z domácí produkce. Pan docent si uvědomoval, že se naše dějepisectví nesmí uzavřít podnětům z blízkého i vzdálenějšího zahraničí. Snažil se nás proto motivovat k tomu, abychom pracovali i s literaturou v angličtině, němčině, ale také polštině nebo románských jazycích. Vždy chápal, že alespoň pasivní zvládnutí většího počtu jazyků odborníkovi umožní vstřebávat metody a přístupy různých jazykových okruhů.

Ačkoli pan docent zůstal věrný brněnskému pracovišti, spolupracuje s historiky v dalších zemích. Kromě zmíněné Česko-slovenské komise historiků působí i v několika dalších organizacích sdružujících historiky či odborníky na evropskou integraci. Za všechny jmenujme například Česko-ruskou komisi historiků a archivářů nebo Společnost pro výzkum střední a východní Evropy. Je též členem redakčních rad hned několika odborných periodik u nás i v zahraničí.

To se samozřejmě odráží i v odborné činnosti docenta Goňce, který se zabývá dějinami degaullovsky širokého prostoru od Atlantiku po Ural. Ve svých prvních pracích se zaměřil především na střední a východní Evropu. Zajímal se například o ruské a ukrajinské dějiny ve 20. století s důrazem na období před vznikem Sovětského svazu. Od zájmu o podoby sovětského a československého federalismu, o vztahy mezi zeměmi střední Evropy, národnostní problematiku či politické a právní myšlení v našem zeměpisném prostoru pak již byl jen krůček k promýšlení ideových základů procesu evropské integrace.

Právě studium evropské ideje, vypůjčíme-li si titul jedné z četných monografií docenta Goňce, je výrazným rysem jeho odborné činnosti v novém tisíciletí. V roce 2001 získal prestižní titul Jean Monnet Chair, který je udělován odborníkům a pracovištím výrazně přispívajícím ke studiu dějin evropské spolupráce. Právě jí věnoval několik posledních prací, které byly vydány v češtině, angličtině i francouzštině. Kromě dějin ideje spolupracující Evropy a rozšiřování Evropských společenství a dnešní Evropské unie hned několik monografií věnoval osobnosti evropského formátu Huberta Ripky. Docent Goněc se také na svém domovském pracovišti spolu s docentkou Martou Romportlovou stal duší oboru mezinárodních vztahů a dějin evropské integrace.

Vladimír Goněc platí za uznávaného odborníka na obecné dějiny 20. století nejen u nás, ale i v dalších zemích. Za svou práci byl oceněn například na Slovensku Cenou Milana Hodži či v Rumunsku Plaketou Fakulty evropských studií Univerzity Babeş-Bolyai Kluž. Je však také vynikající pedagog. Své studenty vždy vedl k poctivému zvládnutí historického řemesla, k samostatnému myšlení a originalitě. Ani při svých přednáškách se nikdy nevyhýbal nabourávání zavedených klíšé a nebál se ani kousavých poznámek, ovšem vždy podložených fakty. Docenta Goňce všichni známe i jako přátelského a vtipného společníka s neobyčejně širokým rozhledem, a především jako dobrého člověka. Milý pane docente, děkujeme Vám za vše, co jste nám dal, ať už jako vyučující nebo kolega, a za veškerý přínos naší historické vědě a přejeme Vám vše dobré.